Tweeduizend expats op wachtlijst voor taalklas

▲ **Servet Bakalli tijdens een les van Taalkracht, een taalklas waar internationals Nederlands leren.** FOTO KEES MARTENS/DCI MEDIA

Uit een aantal monden klinkt ‘koe’... de q is nog lastig dus

Servet Bakalli was docent in Macedonië en sprak al vijf talen, maar Nederlands spreken lukte lang voor geen meter. Dankzij het taalklasje van Summa en ASML voor hoogopgeleiden leerde ze toch de taal en staat ze nu weer zelf voor de klas. Deze maand begon een nieuwe lichting van ruim driehonderd expatvrouwen.

Jesper de Vaan
Eindhoven

In het taalklasje van meester Said op het Summa aan de Sterrenlaan in Eindhoven komt de wereld samen. De ruim driehonderd nieuwe cursisten komen uit India, Turkije, Brazilië en nog eens 66 andere landen. Hun achtergronden lopen sterk uiteen, maar de situatie waarin ze zitten is vaak identiek.

Hun partner kreeg een baan in de regio en zij kwamen mee. De meesten willen zelf ook aan de slag, maar werken nu niet of onder hun niveau. „Door ze de taal te leren, helpen we deze groep de stap naar de arbeidsmarkt te zetten”, vertelt projectleider Suzanne Toussaint. „We zien dat taal daarin een grote barrière is.”

Daar weet Servet Bakalli alles van. De Macedonische kwam vijf jaar geleden naar Eindhoven met haar dochter en man, die werkt voor het touchscreenbedrijf Advantech in Son. Zelf werkte ze als lerares in haar thuisland. Ze solliciteerde wel honderd keer tevergeefs op een vergelijkbare functie hier.

Ze kwam niet verder dan het sorteercentrum van PostNL tot ze haar cv in het Nederlands verstuurde en daarop vermeldde dat ze de taal op B1-niveau beheerst. Prompt werd ze aangenomen als docent Engels op het Delta College in Helmond.

Tweemaal negentig minuten per week oefenen de internationals volgens de Delftse lesmethode. Die draait om zoveel mogelijk spreken. „Zoals een kind de taal leert”, vertelt Toussaint. „We richten ons speciaal op hoogopgeleiden, grammatica kunnen ze zelf bestuderen. Praten is het moeilijkste; dat laten we ze hier zoveel mogelijk doen.”

Die aanpak werkte voor Bakalli, die ondanks haar talenknobbel lang worstelde met Nederlands. „Ik spreek vijf talen maar dacht dat ik Nederlands nooit ging leren. De klanken zijn zo anders en die andere talen leerde ik al op jonge leeftijd. Dan pik je het sneller op.” Wat haar bij andere taalprogramma’s niet lukte, lukte hier wel. Door veel te oefenen met spreken en lezen kreeg ze het onder de knie.

In het klaslokaal van het Summa is vandaag daarom maar één taal toegestaan. „Alleen Nederlands spreken”, spreekt docent Said twee cursisten streng toe als ze onderling in het Engels beginnen. De les begint klassikaal. In koor dreunen ze het alfabet op. Lastig zijn de letters die net anders worden uitgesproken dan in het Engels, zoals de j. Ook de q blijkt een valkuil als uit een aantal monden opeens koe klinkt.

> **Praten is het moeilijkste; dat laten we ze hier zoveel mogelijk doen**
> – Suzanne Toussaint

Behoefte wordt groter

In totaal telt Taalkracht nu zo’n vijfhonderd deelnemers, nog eens tweeduizend staan op de wachtlijst. „En de cijfers wijzen op een blijvende toename van internationale kenniswerkers”, vertelt de projectleider. „De behoefte wordt dus alleen maar groter.”

ASML sponsort het project, maar onder de leerlingen zitten geen eigen medewerkers. Wel veel vrouwen van ASML-medewerkers. „We hopen dat meer werkgevers in de toekomst aansluiten.”

Bakalli is vandaag terug bij Taalkracht om haar verhaal te delen met de nieuwe lichting. Haar belangrijkste les: durf fouten te maken. „Je kunt geen taal leren zonder fouten te maken.” De eerste lessen durfde ze haar zinnen amper af te maken. „Door mijn achtergrond als docent dacht ik dat elke zin perfect moest zijn. Als ik dacht dat het grammaticaal niet meer klopte, stopte ik halverwege een zin.” Dat kon ze loslaten. „Fouten maak ik nog steeds, maar ik ben trots dat ik gesprekken kan voeren.”